



Bogár László: Kína kínjai

2015 augusztus 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Legfeljebb annyi történhet, és valószínűleg ez történik 1830 és 2030 között is, hogy egy-két évszázadon át nem Kína a világ ura, de aztán visszatér a „természetes rend”, és újra ? lesz az.

A jelek szerint a 2030-as évek során valóban visszaszerezheti történelmi pozícióját, és legfőbb globális birodalomként jelenhet meg újra.

Ám az utóbbi id?ben sokasodnak a jelek, amelyek óvatosságra intenek az efféle jövendölésekkel kapcsolatban. A világtörténelem legszörny?bb környezetpusztítása, a rendkívül súlyos társadalmi, demográfiai kihívások, a gazdasági, pénzügyi, kereskedelmi folyamatok egyre kiszámíthatatlanabb ingadozásai, a lelki, erkölcsi, szellemi folyamatok drámai feszültségei, mind-mind egy komplex válságtér akár végzetes jöv?képét vetítik elénk. A politikai rendszer egyel?re többnyire rejtett, ám roppant dimenziójú feszültségeir?l nem is beszélve. Ennek végiggondolásához elég lassan kimondani a következ? mondatot: a világ leg?sibb, legmélyebb szakrális kultúráinak egyike kommunista diktatúraként a Nyugatot megszégyeníti? (természeténél fogva brutálisan deszakrális) „szuperkapitalizmust” épít.



Lételméletileg, történetfilozófiaiag ennél konfúzusabb mondatot elképzelnem sem lehetne. Evidens módon nincs és nem is lehet senki, aki megnyugtató választ tudna adni arra a nyilvánvaló kérdésre, hogy mindebb?l milyen, az egész világ sorsát alapvet?en befolyásoló következmények adódnak.

Kína elmúlt évezredeinek története azt látszik igazolni, hogy az alapvet? kulturális-szellemi talapzatát meghatározó három nagy létértelmezési logika, a konfucianizmus, a taoizmus és a buddhizmus legalapvet?bb törekvése az ember küls? és bels? természetének harmóniája, az egyensúly és a tartós, évszázadokra vagy akár évezredekre mindent meghatározó rendje. Valószínűleg ennek tulajdonítható az is, hogy a Központi Birodalom, nemcsak hogy terjeszkedési szándékokat nem mutatott, de inkább mindig is az elzárkózást választotta.

A Mao Ce-tung 1976-os halála után elinduló, lassan most már negyven éve zajló átalakulási folyamat egy eddig történelmileg példátlan logikára épül. Nagyon leegyszer?sítve talán úgy fogalmazhatunk, a Kína létstratégiáját meghatározó elitek úgy dönthettek, hogy a Nyugattól való elzárkózás helyett a Nyugattal való minden eddiginél átfogóbb és intenzívebb együttm?ködést kell választani, de úgy, hogy ez esélyt kínáljon arra, hogy a Nyugatot a „saját fegyvereivel” gy?zzék le. A legf?bb társadalmi-gazdasági mutatók arról tanúskodnak, ez akár sikerülhet is. A nyugatias modernitás történetében soha egyetlen ország sem volt képes arra, hogy olyan hosszú ideig és olyan magas ütem? gazdasági növekedést produkáljon, mint Kína. Vásárlóer?-paritáson számolva lényegében utolérte

Amerikát, régóta ? a legnagyobb export?r, s?t lassan a legnagyobb import?r is. Az utóbbi évek és most az utóbbi hónapok során egyre több jel utal arra, hogy a f?hatalomba vezet? út talán még sem lesz ilyen egyszer?. A gazdasági növekedés tartósan és jelent?sen lassult, részben hivatalos leértékelés, részben spontán piaci gyengülés nyomán jelent?sen romlott a kínai jüan árfolyama, és végül, de nem utolsósorban drámai zuhanás ment végbe a kínai t?zsdéken.

Mi zajlik valójában? Az elmúl fél évezred nagy világbirodalom-váltásait szinte mindig háborús konfliktusok kísérték. Valójában most sincs másként, még ha talán reménykedhetünk is abban, hogy mindez nem fajul permanens globális háborúvá. A jelenleg a világuralmat gyakorló amerikai impérium számára ráadásul nemcsak Kína felemelkedése jelent komoly fenyegetést, hanem az az egész eurázsiai együttm?ködési rendszer, amelynek gerincét a Németország uralta Európa, Oroszország és Kína jelenti, de India, Japán és az iszlám országok jelent?s része is efelé tájékozódik. Az amerikai birodalom részér?l logikus lépés, hogy minden rendelkezésére álló eszközzel, gazdasági és pénzügyi fegyverekkel is destabilizálja ezen együttm?ködési lánc egyes láncszemeit, és szétroncsolja a köztük kialakuló együttm?ködési formákat. Kína számos súlyos nehézséggel küzd, és aligha tévedünk nagyot, ha feltételezzük, hogy az „amerikai birodalom” mindent megtesz e nehézségek elmélyítéséért. Paradox módon még akkor is, ha ezzel közben akár saját magát is felsérti.

A tény, hogy Kína Amerika legfontosabb kereskedelmi partnere, és óriási kereskedelmi többleteinek felhalmozódása nyomán már több mint háromezermilliárd dollárnyi devizatartalékkal rendelkezik, óvatosságra kell, hogy intse a birodalmat. Bárhogyan is lesz, Kína nagy valószínűséggel valóban a világ urává válik.

„Csak” két megválaszolatlan kérdés van még. Egyrészt, hogy milyen árat fizet mindezért ? maga és az egész világ, másrészt, hogy vajon mennyiben lesz más a Kína által uralt világ. Mivel megnyugtató válaszra még sokáig nem számíthatunk, így a világ jól teszi, ha Kína „témáját” a jöv?ben is állandóan napirenden tartja.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)



DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló